

РЕЗОЛЮЦІЯ

науково-практичної конференції з міжнародною участю
“Сучасні методи діагностики та лікування коморбідної патології в
дерматовенерологічній практиці на принципах доказової медицини”
(01-02 червня 2017 року, м. Чернівці)

1. Дерматовенерологічна патологія посідає одне з провідних місць у структурі загальної захворюваності населення. В Україні в останні роки відзначається зростання первинної захворюваності та поширеності інфекційних (дерматомикози, піодермії, вірусні і паразитарні дерматози) та неінфекційних захворювань шкіри (алергодерматози, ліхени, бульозні дерматози, дифузні захворювання сполучної тканини, дисхромії та ін.), а також інфекцій, що передаються статевим шляхом, які є причиною порушення працездатності і зниження соціальної активності пацієнтів, що визначає важливу медико-соціальну значимість захворювань шкіри та обґрунтовує необхідність і актуальність вивчення та аналізу структури та динаміки дерматовенерологічної патології у різних регіонах України.

Відповідальні за виконання: позаштатні спеціалісти зі спеціальності “Дерматовенерологія” МОЗ України і департаментів охорони здоров’я обласних державних адміністрацій; головні лікарі шкірно-венерологічних диспансерів, районні дерматовенерологи; завідувачі кафедр дерматовенерології.

Термін виконання – щоквартально, 1 раз у півроку та за рік

2. В останні роки в різних регіонах України відзначається зростання кількості хворих із тяжким клінічним перебігом дерматовенерологічної патології, яка характеризується поширеним ураженням шкіри, розвитком ускладнень, тенденцією до хронічного часто рецидивуючого перебігу, що є причиною зниження працездатності, а нерідко й інвалідизації хворих, що обґрунтовує необхідність вивчення та з’ясування патогенетичних чинників обтяженого клінічного перебігу цих захворювань. Згідно сучасних досліджень, етіопатогенез захворювань шкіри є складним, поліфакторним, при цьому в їх розвитку важливу роль відіграють коморбідні стани та захворювання: розлади ендокринної та нервової регуляції, захворювання органів шлунково-кишкового тракту, імунні порушення, вегетативні дисфункції, хронічні вогнища інфекції, судинні захворювання тощо. У зв’язку з цим актуальним є планування та проведення наукових досліджень із вивчення ролі коморбідних станів та захворювань у патогенезі дерматовенерологічної патології.

Відповідальні за виконання: керівними науково-дослідних робіт; завідувачі кафедр дерматовенерології.

Термін виконання – упродовж року.

3. Під час проведення наукових досліджень та обстеження хворих на дерматози та інфекції, що передаються статевим шляхом, з метою діагностики наявних у пацієнтів коморбідних станів та захворювань внутрішніх органів застосовувати сучасні високоінформативні методи досліджень, у тому числі біохімічні, імунологічні, імуногістохімічні, які були представлені у тематичних доповідях на конференції.

Відповідальні за виконання: завідувачі кафедр дерматовенерології;
керівними науково-дослідних робіт;
головні лікарі шкірно-венерологічних диспансерів.

Термін виконання – постійно упродовж року.

4. При проведенні наукових досліджень та вивченні у хворих на дерматози та інфекції, що передаються статевим шляхом, особливостей патогенезу та наявних коморбідних станів і захворювань, враховувати регіональні особливості захворюваності населення, спричинені характером і умовами праці та умовами проживання (кліматичні особливості; регіони з природнім йододефіцитом, промисловим забрудненням тощо).

Відповідальні за виконання: керівними науково-дослідних робіт;
завідувачі кафедр дерматовенерології.

Термін виконання – постійно упродовж року.

5. Однією з актуальних проблем сучасної дерматовенерології є зниження ефективності лікування захворювань шкіри та інфекцій, що передаються статевим шляхом, зумовлених розвитком у хворих резистентності чи сенсibiliзації до засобів стандартизованих методів їх терапії, а також наявністю коморбідних станів та захворювань внутрішніх органів, що обґрунтовує пошук та розробку нових, більш ефективних, патогенетично спрямованих способів лікування дерматовенерологічних нозологій. Зважаючи на вагомий роль в обтяженні клінічного перебігу та зниженні ефективності лікування дерматовенерологічних захворювань супутньої соматичної патології, продовжити роботу щодо розробки нових ефективних комплексних методів лікування захворювань шкіри та інфекцій, що передаються статевим шляхом, з урахуванням виявлених у таких пацієнтів коморбідних станів та захворювань внутрішніх органів.

Відповідальні за виконання: керівними науково-дослідних робіт;
завідувачі кафедр дерматовенерології;
головні лікарі шкірно-венерологічних диспансерів.

Термін виконання – постійно упродовж року.

6. Під час призначення лікування хворим на дерматози і венеричні захворювання та розробці нових способів терапії дерматовенерологічних нозологій застосовувати сучасні ефективні лікарські засоби загальної та топічної дії з урахуванням зарубіжного досвіду та вагомих вітчизняних

здобутків, ефективність яких доведена шляхом клінічних досліджень на принципах доказової медицини.

Відповідальні за виконання: завідувачі кафедр дерматовенерології;
головні лікарі шкірно-венерологічних диспансерів.

Термін виконання – постійно упродовж року.

7. Результати клінічної апробації нових лікарських засобів загальної та топічної дії та способів лікування дерматовенерологічних захворювань, у тому числі з урахуванням виявлених у пацієнтів коморбідних станів та захворювань внутрішніх органів, оприлюднювати на фахових науково-практичних конференціях, щорічних конференціях Української асоціації лікарів-дерматовенерологів і косметологів, на засіданнях обласних осередків членів асоціації, на переривчастих курсах лікарів-дерматовенерологів, а також у фахових періодичних виданнях, у тому числі в «Українському журналі дерматології, венерології, косметології».

Відповідальні за виконання: завідувачі кафедр дерматовенерології;
головні лікарі шкірно-венерологічних диспансерів;
голови обласних осередків Української асоціації лікарів
дерматовенерологів і косметологів.

Термін виконання – постійно упродовж року.

8. Продовжити роботу із описання та аналізу клінічних випадків дерматовенерологічних захворювань, які є цікавими та повчальними в плані діагностики, диференційної діагностики, а також тактики ведення і лікування дерматозів та венерологічних захворювань із тяжким чи атипичним клінічним перебігом, та їх оприлюдненням на фахових науково-практичних конференціях, щорічних конференціях та засіданнях обласних осередків Української асоціації лікарів-дерматовенерологів і косметологів, переривчастих курсах лікарів-дерматовенерологів, а також у фахових періодичних виданнях, у тому числі в «Українському журналі дерматології, венерології, косметології», що сприятиме підвищенню лікарської кваліфікації лікарів-дерматовенерологів країни.

Відповідальні за виконання: голови обласних осередків Української асоціації лікарів-дерматовенерологів і косметологів;
головні лікарі шкірно-венерологічних диспансерів;
завідувачі кафедр дерматовенерології;

Термін виконання – 1 раз у квартал чи згідно плану.

9. У рамках всесвітньої Програми “Євромеланома” продовжувати щорічне скринінгове обстеження населення регіонів України з активним залученням науковців та практичних лікарів-дерматовенерологів з метою

раннього виявлення, своєчасного лікування та попередження смертності від даної онкопатології шкіри.

Відповідальні за виконання: позаштатні спеціалісти зі спеціальності “Дерматовенерологія” МОЗ України і департаментів охорони здоров’я обласних державних адміністрацій; головні лікарі шкірно-венерологічних диспансерів; завідувачі кафедр дерматовенерології.

Термін виконання – 1 раз на рік (у квітні).

10. Продовжувати співробітництво із зарубіжними науковцями та лікарями-дерматовенерологами, залучати їх до проведення всеукраїнських та регіональних науково-практичних конференцій з дерматовенерології.

Відповідальні за виконання: позаштатні спеціалісти зі спеціальності “Дерматовенерологія” МОЗ України і департаментів охорони здоров’я обласних державних адміністрацій; головні лікарі шкірно-венерологічних диспансерів; завідувачі кафедр дерматовенерології.

Термін виконання – згідно плану проведення конференцій.

11. Відзначити високий рівень доповідей, представлених на конференції, та плідний обмін досвідом і науковими ідеями з діагностики та вивчення патогенетичної ролі коморбідних станів та захворювань внутрішніх органів у хворих на дерматози та інфекції, що передаються статевим шляхом, а також розробці нових способів їх комплексного лікування з урахуванням виявлених у хворих супутніх соматичних захворювань та станів із застосуванням сучасних лікарських засобів загальної та топічної дії, ефективність яких доведена шляхом клінічних досліджень на засадах доказової медицини, що сприятиме підвищенню ефективності лікування та профілактиці дерматовенерологічних нозологій. Матеріали конференції слід використовувати у повсякденній практиці – для діагностики та лікування хворих, а також з метою удосконалення навчального процесу зі студентами, лікарями-інтернами та лікарями-слухачами у вищих медичних навчальних закладах України.

Відповідальні за виконання: завідувачі кафедр дерматовенерології; головні лікарі шкірно-венерологічних диспансерів.

Термін виконання – постійно упродовж року.

Заступник голови оргкомітету,
Завідувач кафедри дерматовенерології
Вищого державного навчального закладу
України “Буковинський державний
медичний університет” МОЗ України,
доктор медичних наук, професор

О.І. Денисенко